



ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε)



ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 25 ΜΑΪΟΥ 2018 Τρίτη εύρεσις Τιμίας Κεφαλής Ιωάννου Προδρόμου, Κελεστίνου Μάρτυρος, Ολβιανού Όσιου ΕΤΟΣ ΝΗ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2213

Έχει ή Εκκλησία την αποκλειστικότητα της σωτηρίας;*

Ένα πολύ βασικό ερώτημα τίθεται από την επιτροπή επί των αιρέσεων της 'Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, από την απάντηση του οποίου ανάδεικνύεται η χαρακτηριστικότητα και η μοναδικότητα της Μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. Προκαταβολικά επιτρέπεται να παραθέσω τον πρόλογο από τον Α' Θεολογικό Λόγο του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου (τόμος 19Β έκδοσις ΕΠΕ σελ 24-26). «Τό περί Θεού λέγειν ή φθόνγεσθαι και τά κατ' αὐτόν έρευνάν και τά άνέκφορα ποιείν έκφορα και τά πάσιν ακατάληπτα ως καταληπτά ύπεμφαίνειν, τολμηράς άνείη και αυθαδούς ψυχής ένδειγμα. Και τούτο πάσχουσιν ούχ όσοι άφ' έαυτών τι λέγειν τολμώσι μόνον περί Θεού, αλλά και όσοι τά πρός αίρετικούς πάλοι λαληθέντα παρά των θεσπειών θεολόγων και γραφή παραδοθέντα άποστηθίζουσι τε εγχειρήματος και τό τοίς τολμηταίς άποκειμενον κρίμα. Οία δέ φασί τών θείων καττολμώντες! Κατά τούτο, φησί, μόνον κελών ο Πατήρ του Υιού, καθ' ο άπίος έπι της ύπάρξεως του Υιού. Και ή άνυποφορά' μεί-

Ι. Μ. Βατοπαιδίου και Ι. Σαββίδης χρηματοδοτούν συνέδρια, που μετέχουν οι: Κ. Μητσοτάκης, Άλ. Παπαγελας, Έλ. Προδρόμου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΗ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Η προβολή του γέροντος Ίωσήφ από την Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Του Αρχιμ. Γρηγορίου, Καθηγουμ. της Ι. Μονής Δοχειαρίου. Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, και πάλιν έρω Πάσχα. Τό Πάσχα είναι ή πληρότητα της χαράς, της αγάπης και του άληθινού φωτός. Μέσα σ' αυτήν την πληρότητα των πιδ υψηλών πραγμάτων ή Εκκλησία πάλι έχει παραχή, πάλι φουρτούνα, πάλι σαν καράβι άρμενίζει μέσα σε ύψηλα και μεγάλα κύματα. Κύματα που σηκώνονται όχι από κοσμικούς ανθρώπους, αλλά από μοναχούς, που καυχώνται ότι ή ψυχή τους άναφλέγεται και θέλγεται από την ορθόδοξη θεολογία! Εύαριθμοι Γεροντάδες που παρουσιάζονται τά τελευταία χρόνια στο προσκήνιο (Παΐσιος, Πορφύριος, Έφραίμ Κατουνακιώτης, Αμφιλόχιος Πάτριος, Ίάκωβος Τσαλικής) είναι άληθινα ότι άσχοληθηκαν πραγματικά με πρακτικές διδασκαλίες και ταπεινές νοουθεσίες, όπως ταιριάζει στο μοναχικό έπάγγελμα. Μη ξεχνάμε ότι πολλάκις άπηγόρευαν οι Πατέρες τίς θεολογικές συζητήσεις μεταξύ των μοναχών, διότι ώδηγούσαν σε διενέξεις και ψυχρότητες μεταξύ τους. Είς όμως, που εύτυχώς ή Εκκλησία δεν τόν κατέταξε άκόμη στους Αγίους -άργότερα δεν ξερω τι θα γίνει- έκανε τό λάθος και φιλοσόφησε και θεολόγησε. Αυτό τόν έβαλε ίσως να τό κάνει ή υπερβάλλων ζηλος του, ο οποίος όμως τόν ώδηγήσει να πείσει σε άποηήματα, που δυστυχώς όχι μόνον λέχθηκαν και εκφράστηκαν πολλές φορές, αλλά και μαγνητοφωνήθηκαν και προβάλλονται ως ύψηλη θεολογία. Και μάλιστα από ανθρώπους που σπουδάζαν θεολογία. Ένώ, ως γνωστόν, ο Ίωσήφ δεν έγνώριζε θεολογία.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Η ιστορία του Ίλιντεν και τό όνομα των Σκοπίων

Του κ. Γεωργίου Β. Τσούπρα, Δρ Θεολογίας- Σλαβολόγου. "Ίλιντενσκα Μακεντόνγια"! Τό όνομα που διέρρευσε ως πρόταση της άλλης πλευράς κατά τίς συνομιλίες με τά Σκόπια. Διλαδή "Μακεδονία της ήμέρας του Προφήτου Ηλιού"! Αυτή είναι ή αυθεντική μετάφραση. Άς μη φαίνεται όμως παράξενη, γιατί αναφέρεται στην επανάσταση του 1903, που ζέσπασε άκριβώς άνήμερα του Προφήτου Ηλιού, 20 Ιουλίου με τό παλιό ημερολόγιο. Τότε μία ομάδα από τους βουλγαριζόντες κατοίκους της περιοχής, έξοπλισμένη με όπλα, που ήλθαν από τη Βουλγαρία και καθοδηγούμενοι από αξιωματικούς του βουλγαρικού στρατού, εκδήλωσε κίνημα εναντίον των Όθωμανικών άρχων ή έπίκτητρο τό χωριά τό Κρουσόβο στα δυτικά και της Άδριανούπολης στα άνατολικά. Για όποιον θα ρωτήσει πώς συνδέονται αυτά τά δύο κινήματα, μία και σήμερα αυτή ή επανάσταση θεωρείται ως "Μακεδονική", που όλη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Πίστις και μοναξιά

Του πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση. Οι άνθρωποι τό κόσμου βιώνουν τη μοναξιά ως δυσάρεστη κατάσταση και προσπαθούν με διάφορους έξωστρεφείς τρόπους να τη μειώσουν. Έπιλέγουν δραστηριότητες έκτός σπιτιού και επιδιώκουν κοινωνικές σχέσεις, για να διαλύσουν τά μαύρα σύννεφα της μοναξιάς, ή όποία τους αφαιρεί κάθε διάθεση για πρωτοβουλίες και πραγματοποίηση διαφόρων στόχων. Ωστόσο, δεν αντιμετωπίζουν τό ίδιο και με τους συνειδητούς χριστιανούς, οι όποιοι άντιβατεύουν τη μοναξιά ή ζωστα πίστη. Βιώνουν κάθε στιγμή την παρουσία του Θεού δίπλα τους, προσεύχον-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Τά πλοκάμια του Σιωνισμού εις Εύρώπην και Ελλάδα

Γράφει ο κ. Διόδωρος Ράμμος, Ιστορικός- Αρχαιολόγος 5ον- Τελευταίον. Με την λήξη του πολέμου, τό 1871, δημιουργήθηκε τό κράτος της Γερμανίας, τό όποιο ήταν γερμανικό μόνο στο όνομα, καθώς ο πληθυσμός του ήταν μείγμα από γερμανικά φύλα, Σλαύους (Πολωνούς κυρίως), ακόμη και Ασιάτες! Οι Γερμανοί από την αρχαιότητα δεν ήταν ένα έθνος, αλλά διάφορα φύλα, που μιλούσαν παρόμοιες γερμανικές διαλέκτους. Άλλα αυτό δεν ήταν πρόβλημα για τους Σιωνιστές, που είχαν την καταπληκτική ιδέα να ενώσουν σε ένα κράτος τά γερμανικά φύλα, ώστε να κατασκευάσουν τόν μολοντικό δολοφόνο της Εύρώπης! Από εδώ και πέρα, με την ενιαία και πανίσχυρη Γερμανία, είχε άνοιξει ο δρόμος για να πραγματοποιηθεί ένα ακόμη σιωνιστικό όνειρο: οι Παγκόσμιοι πόλεμοι, που ίσοπεδώναν την Εύρωπη. Την κυριαρχία των Έβραίων στην Γερμανία την είχε άντιληφθεί και ο Μπακούνιν, στην γνωστή του έπιστολή σχετικά με τόν Μάρξ και τούς Ρόσλιντ: «Ο Μάρξ είναι Έβραϊός και είναι περικυκλωμένος από ένα πλήθος μικροπρετών, περισσότερο ή λιγότερο νοσημών, ραδιούργων, ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Καθηγητά Θεολογίας προωθούν την ένσωμάτωση των μουσουλμάνων, την Καμπαλά, την αναψηλάφηση στην ήμοφυλοφιλία, «τό ζωντανό μηδέν του Χριστού»... Διατί δεν άνηδρούν οι εύσεβεις καθηγητά;



Ο κ. Π. Σκαλτζής ως Πρόεδρος του Τμ. Θεολογίας ΑΠΘ άπονεμει πλακέτα, εις την όποιαν αναγράφεται: «Τιμής ένεκεν στον Σεβασμιώτατο Άρχιεπίσκοπο Καθολικών Κερκυρας, Ζακύνθου και Κεφνίας και Αποστολικό Βικάριο Θεολογίας κ. Ιωάννη Σπυτέρη για την προσφορά του στα θεολογικά γράμματα και τη συμβολή του στο διάλογο και την ένότητα μεταξύ τών χριστιανών» (15.05.2018)!

Του κ. Παναγιώτου Κατράμδου

Δέν παρήλθεν ούτε έβδομάς και κατέφθασε ή απάντησις εις τό ερώτημα του Ο.Τ. που έθεσαν ο π. Γεώργιος Μεταλληνός δια του άρθρου του με τίτλον «Θά παραδοθή ή Χάληκ εις τό σχέδια της Νέας Έποχής». Πολλάκις είμεθα όλοι μάρτυρες οικουμενιστικών συναντήσεων ή συνεδρίων, τά όποια λαμβάνουν χώραν εις Χάληκ. Ποίος έχει την εύθυνη; Ως γνωστόν ηγούμενος της Χάληκ είναι ο Σεβ. Προύσιος Έλπιδοφόρος Λαμπρινιάδης. Ο Σεβασμιώτατος τυγχάνει Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής της Θεσσαλονίκης. Από αυτό δύναμεθα να συμπεράνουμε ότι οι άμεσοι και πρώτοι συνεργάται εις περιπτώσει επαναλειτουργίας της Χάληκ θα είναι οι Καθηγητά των Θεολογικών Σχολών, αυτοί άλλωστε είναι που στηρίζουν τά συνέδρια του Πατριαρχείου. Τά δύο μεγάλα συνέδρια που έπικεινται δίδουν την απάντησιν εις τό ερώτημα που έθεσαμε. Τό πρώτον ήλγει σήμερα, 25η Μαΐου. Πρόκειται δια τό 8ον Διεθνές Συνέδριον Ορθόδοξου Θεολογίας, που βεβαίως εύρίσκειται υπό την αιγίδα του Πατριαρχείου Κων/λεως και άφορά την διεθνή συνάντησιν των Ορθόδοξων Θεολογικών Σχολών. Τό κεντρικό θέμα είναι δια τό «Κολυμβάριον», έκείνο που διήρσε την Έκκλησίαν και άπέρριψε από 500 Αρχιερείς των τεσσάρων Έκκλησιών που δέν ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΟΤΑΝ ΠΕΘΑΙΝΗ Η ΑΓΑΠΗ ΦΥΤΡΩΝΟΥΝ ΟΙ ΨΕΥΔΟΑΝΘΡΩΠΙΣΤΑΙ

Του κ. Γεωργίου Τραμπούλη, Θεολόγου

Τρία χρόνια μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου από τό υπουργείο Δικαιοσύνης που έδινε την δυνατότητα στα όμόφυλα ζευγάρια να συνάψουν σύμφωνο συμβίωσης, ή άθεση ελληνική κυβέρνησις προέβη στην κατάθεση ενός νέου νομοσχεδίου στην όλομέλεια της βουλής, τό όποιο δίνει τό δικαίωμα στα όμόφυλα ζευγάρια να γίνουν ανάδοχοι παιδιών. Τό νομοσχέδιο, τό όποιο έγινε νόμος του έλληνικού κράτους, ψηφίσθηκε από 161 βουλευτές και καταψηφίσθηκε από 103. Η ύπουργός Έργασίας Έφη Αχτσιόγλου, τό υπουργείο της όποίας κατέθεσε τό νομοσχέδιο, κατά την τοποθέτησή της στην βουλή τόνισε ότι «Μία κυβέρνηση, ή όποια δρά με συγκριμένη στόχευση ύπέρ της κοινωνικής πλειοψηφίας, δέν μπορεί να νομοθετεί με βάση αναχρονιστικές άντιλήψεις και συντηρητικά στερεότυπα. Μία κυβέρνηση στην Ελλάδα του 21ου αιώνα όφείλει να νομοθετεί άκριβώς σε αυτό τό επίπεδο». Βέβαια, τό ερώτημα που τίθεται είναι, πώς ή σημερινή κυβέρνηση προβαίνει στην ψήφιση τέτοιων νόμων, οι όποιοι δέν είναι άποδεκτοί από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού, την στιγμή που όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι τό κόμμα της

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.» • «Η Αλφαβήτα του Πιστού και του Άπιστου». Γράφει ο κ. Εύαγγελος Αποστόλου, θεολόγος - φιλόλογος, πρώην Διότης Γ.Ε.Λ. Ν. Έρυθράς, Σελ. 3 • Από τίς «Κατηχήσεις» του Αγ. Κυρίλλου Ιεροσολύμων περί του Αγίου Πνεύματος. Άπόσπασμα από τόν Λόγον του πρώτου φωτισμένου. Σελ. 5 • Η Γενοκτονία των Ποντίων. Γράφει ή κ. Σοφία Μτερκή, φιλόλογος - θεολόγος. Σελ. 7 • Πορίσματα Ημερίδος με θέμα: «Άφήστε με να ζήσω!». Σελ. 8

Παρά φύσιν νομοθετήματα, άντιθέων νόμων. Έτσι, με τό νέο νομοσχέδιο ή «προσθευτική» κυβέρνηση της Ελλάδος, για να ικανοποιήσει τίς άνομες έπιθυμίες κάποιων ανθρώπων δίνει την δυνατότητα στα όμόφυλα ζευγάρια, που

έχουν συνάψει σύμφωνο συμβίωσης, να υιοθετήσουν παιδιά, τά όποια είτε ζούν σε ακατάλληλα οικογενειακά περιβάλλοντα είτε σε ιδρύματα. Όλα δείχνουν ότι στην έποχή μας χάθηκε τελείως ή λογική και ότι ο τόπος μας όδηγείται στην αυτοκαταστροφή και μάλιστα χωρίς καμμία άντίσταση ούτε από τόν λαό ούτε από την Έκκλησία. Δυστυχώς μόνιμο μας κάναμε τίς έπιλογές μας, μόνιμο μας άκολουθήσαμε αυτόν τόν δρόμο που έχει πάρει σήμερα ή Πατρίδα μας και έτσι φθάσαμε στην σημερινή κατάσταση. Είχαμε ως Έθνος αναχρονιστικές άντιλήψεις, όπως θέλει να τίς κατονομάζει ή κ. ύπουργός, την πίστη, τό πνευματικό μεγαλείο, την παράδοση, τίς αξίες, τίς αρχές και όλα αυτά τά ξεπουλάσαμε για ένα πρόσκαιρο εύδαιμονισμό στο όνομα των άτομικών δικαιωμάτων και μιάς όθην ελευθερίας. Με τό παρόν νομοσχέδιο όχι ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ



Την Δευτέραν μετά την Πεντηκοστήν, ή Εκκλησία μας τιμά τό Πανάγιον Πνεύμα. Άνωτέρας εικόν εκ της Ι. Μ. Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, Πάτριος.

Συνοδική άπόρριψις της «Συνόδου»

Σύναξις Ορθοδόξων Κληρικών και Μοναχών. Η Σύνοδος της Κρήτης έχει άπορριφθεί από την έκκλησιαστική συνείδηση, την όποια εκφράζουν οι συνοδικές αποφάσεις τεσσάρων Πατριαρχείων, που εκπροσωπούν τό 70% του Ορθόδοξου λαού (σημ. 1. σ. 708-722, σημ. 5). Πατριαρχείο Αντιοχείας: «Θεωρεί την Συνάντησι της Κρήτης ως μία προκαταρκτική Συνέλευσι της Πανορθόδοξης Μεγάλης Συνόδου. Άρνεϊται την άπόδοσι του συνοδικού χαρακτήρα σε όποιονδήποτε ορθόδοξο συνέλευσι, στην όποια δέν συμμετέχουν όλες οι Ορθόδοξες Αυτόκεφαλες Εκκλησίες. ... Η Έκκλησία της Αντιοχείας, έπομένως, άρνεϊται την ονομασία της Συνελεύσεως της Κρήτης ως "Μεγάλη και Πανορθόδοξη Σύνοδος" ή "Μεγάλη και Αγία Σύνοδος". Όλες οι αποφάσεις, αλλά και όλα όσα έκδόθηκαν από την Συνέλευσι της Κρήτης δέν δεσμεύουν καθ' οιονδήποτε τρόπο τό Πατριαρχείο Αντιοχείας» (άπόφασις Συνόδου Έπαρχίας 27.6.16)! Πατριαρχείο Ρωσίας: «Η γενομένη στην Κρήτη Σύνοδος είναι άδύνατο να θεωρείται Πανορθόδοξη ούτε τά έγγραφα τά όποια ένεκρίνε άποτέλεσμα έκφρασι της πανορθόδοξης όμοφωνίας... περιλαμβάνουν άσαφείς και διφορούμενες διατυπώσεις, κάτι τό όποιο δέν επιτρέπει να τά θεωρούμε ως υποδειγματική έκφρασι των άληθειών της Ορθόδοξης πίστεως και της Παραδόσεως της Εκκλησίας» (άπόφασις Συνόδου Έπαρχίας 2.12.17)! Πατριαρχείο Βουλγαρίας: «Η Σύνοδος της Κρήτης δέν είναι ούτε Μεγάλη, ούτε Πανορθόδοξη. 1. Λόγω της μη συμμετοχής σε αυτήν μιάς σειράς Ορθόδοξων Έκκλησιών έξαιτίας οργανωτικών και θεολογικών λαθών που ύπάρξαν κατά την προετοιμασία της. 2. Η προσεκτική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέσεις άντίθετες με την Ορθόδοξη Έκκλησία, ή δογματική και κοινωνική παράδοσι της Εκκλησίας, τό πνεύμα και τό γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων. 3. Απαιτείται περαιτέρω θεολογική μελέτη των κειμένων που έγκρίθηκαν από την Σύνοδο της Κρήτης όδηγει στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν θέ